

Itt az új migránsrekord

2018 január 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A legnehezebb mindig amellelt érvelni, ami evidens. Ami nyilvánvaló.

17 százalékkal többen kértek menedéket Franciaországban, mint egy évvel korábban. Akik pedig nem kapnak engedélyt, azok is maradnak.

A legnehezebb mindig amellelt érvelni, ami evidens. Ami nyilvánvaló. A legnehezebb – és persze legostobább – vitapartnerek azok, akik a fehér falra azt mondják, hogy fekete vagy fordítva. Igen, vannak evidens dolgok. Van fehér és van fekete. Lehet hazudni, hogy ez így nem eléggé árnyalt, nem elég intelligens, nem elég szofisztikált, satöbbi, satöbbi. De az igazság az, hogy vannak egyértelmű dolgok.

Ahogy a címben írtam, megszületett az új csúcs. Ez is egyértelmű. Sohasem lépte át a menedékkérők száma a 100 ezret Franciaországban. 2017-ben sikerült a rekord. 100 412. Összehasonlításképpen: 2016-ban 85 726-an kértek menekültstátuszt. (ebben a számban természetesen nincsenek benne a házassággal, családegyesítéssel érkezett migránsok) Nem kell magyarázni, milyen magas a szám, de a lényeg nem is ez: valójában szinte mindegy, hogy megkapják-e a papírt vagy sem. Gyakorlatilag mindegyikük ott marad, legfeljebb papír nélkül, illegálisan.

És ami ebből következik, az is egyértelmű. Ha tetszik, fekete-fehér.

Amikor Marseille-ben egy migráns úgy döntött, hogy két egyetemista lány nyakát elvágja, kiderült: egy nappal korábban egy másik városban a rendőrök bevitték, akkor éppen nem dzsihadista gyilkosságért, hanem áruházi lopásért. Végül elengedték, mert zsúfolt volt a fogda, és úgysem voltak legális papírjai, a büntetést úgysem fizeti ki, a kiutasítás pedig körülményes. Ekkor vált nyilvánvalóvá az az évek óta persze elég sokak által ismert tény, hogy alig-alig tudják kiutasítani a már Franciaországban levő, illegálisan ott tartózkodó migránsokat.

És itt jönnek a balliberális újságok. Sajátos összjátékot kezdtek Macronnal. A bukott baloldali gazdasági miniszterből elnökké választott Macron meglepően kemény törvényeket ígér, gyakorlatilag hasonló dolgokat mond, mint a korábban éppen általa bírált visegrádi országok. Persze, nehéz elhinni, hogy komolyan gondolja. És rögtön jön is a médiahadtest. Egy felháborodott Le Monde-cikk, egy jajgatás a Liberationban, petíciók, aláírások – aztán az egészből nem lesz semmi. Mert hiszen a közvélemény, óh, a közvélemény nem enged. Na, persze. Eltakarítanak egy migránstábor a szából Párizs belvárosában, elindul a hisztizés, a nyávogás, a jajveszékélés – és marad a többi kilencvenkilenc.

Aki volt az elmúlt három évben Párizsban, pontosan tudja: a legismertebb turistahelyeken kívül sötétedés után veszélyes az utcán lenni. Sőt. Igazából a turistahelyek sem kivételek. Ha Párizsban vagyok, egy barátom lakásában, a Montmartre-on lakom. Mintha a Mátyás-templomot és a budai Várat mondanám. A lakást két oldalról lehet megközelíteni. Ha szemben állok a házzal, jobbra néhány lépésre a Sacré-Coeur, Bohémélet, Aznavour, Piaf, Truffaut vagy ha úgy tetszik, akármennyire is bírd film, de már oda tartozik, Amélie csodálatos sorsa. Balra, ugyancsak néhány lépésre a Barbès, a migránssátorváros a magasvasút alatt, 20 euróért hamis Louis Vuitton áruló algériai bandák, lopott óraárusok, mocskos kézzel kukoricát eladó tunéziaiak, meg itt a piros, hol a piros játzó tolvajok. Ide napközben is veszélyes jönni. Hogy mi van itt, a franciák akkor kezdték elhinni, amikor a Le Figaro több cikket írt arról, hogy szenvednek a nők ezen a környéken. Sok muszlim férfi úgy fejezi ki a nők iránti megvetését, hogyha észreveszi, hogy bemegy egy nő egy brasserie-be (átmenet az étterem és a presszó között), akkor egyszerűen kidobja. A megvetés másik kifejezési formája ennél még sajátosabb: összefogdossák a nők fenekét, ha miniszoknyában vannak, mondván: úgylis kurvák. Ha meg tovább gyalogolunk, akkor megint ott találunk egy másik univerzumot. Peter Brook, a 93 éves brit zseniális rendező színházát, a Theatre des Bouffes du Nord-t. Az ázsiai, az afrikai kultúra csodálatos szakértőjének, a nagy humanista művésznek a színházát. Mindez egymás mellett. Igaz, húsz éve még az utcán, a színház előtt várakoztak az emberek eladás előtt. Most már inkább bezsúfolják magukat az utcáknakba.

A párhuzamos társadalom bevette magát Párizsba. A L'Express egyik felmérése szerint a franciaországi muszlimok 29%-a azt mondja, hogy az iszlám törvényei felsőbbrendűek a francia köztársaság törvényeinél, és ha a kettő szembemegy egymással, az iszlámnak engedelmessé kell válnia. Franciaországban, a francia köztársaságban.

A 888.hu is írt arról, hogy az egyébként hagyományosan baloldali metrószakszervezetek azt követelik, hogy egyes metrómegállókon ne kelljen megállniuk. Merthogy tőlük meg ezt követelik a metróvezetők. Félnek ugyanis. Az állomásokat megszálló drogárusoktól és erőszakosabb migránsoktól. A baloldali főpolgármesternő úgy próbál harcolni a tétlen közbiztonság ellen, hogy az egyik legveszélyesebb metróállomást gyönyörűen felújította, lent is, fent is. Ha szebb lesz a környezet, attól persze nem fog megszűnni a bűnözés. Ezek után arról beszélt a Le Parisienben a kerületi polgármester, hogy a helyzet rosszabbodott, az algériai és tunéziai drogárusok már egészen kisgyerekeket alkalmaznak. Természetesen nem arról van szó, hogy a normálisabb környezet miatt lett rosszabb a helyzet – hanem arról, hogy ezt valami helyett csinálták. Egyelőre hat megállót neveztek meg a metróvezetők, ahol nem hajlandóak megállni. Aki jól ismeri Párizst, tudja, nagyon szerények és óvatosak voltak a metróvezetők.

Hogy a párhuzamos társadalmak Franciaországban kialakultak, ezen már senki sem vitatkozik. Ez evidens. A következményei is. Elég megnézni, mi lett Párizsból.

Hogy létezik-e a veszély, hogy ez máshol is kialakulhat, azon még vitatkoznak. Pedig ez is evidens.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló